

PO SVATBĚ RÁJ!

Konverzační komedie pro tři herce o jednom jednání

Autor: FRANTIŠEK RINGO ČECH

Režie:

Výprava:

Kostými:

Hudba:

Produkce:

Výroba:

OSOBY A OBSAZENÍ

Wilma

Rudolf

Stěhováč

Jehovista

Ruský mafián

K U L I S Y   A   R E K V I Z I T Y

Manželská postel (může být i licence – trochu širší než normál se dvěma polštáři a společnou dekou)

Noční stolek / Paraván na převlékání / Kříž s Kristem na zeď / Topný radiátor / Televize atrapa /

Rádio atrapa / Telefon atrapa / Lampa stojací pokojová / Křeslo / Věšák stojací / Bible /

Kytice růží / Vlajka Slavie / Obrazy: Papež / Darwin / Churchill / Dáša Havlová - státnický portrét / zrcadlo /

Oboustranný obraz - první strana Stalin druhá Lenin

Otvíratelné funkční dveře - otvíratelné funkční okno / vycpaná hadrová pana v životní velikosti /

S C É N A

Scéně vévodí manželská postel zvýšená v hlavě aby divák dobře viděl co se v ní odehrává. Postel je umístěna centrálně. Vedle postele stojí noční stolek s telefonem, nad postelí centrálně krucifix.

Divák vidí na své levé straně otvíratelné okno se záclonou, pod ním radiátor ústředního topení. Napravo od postele stojí paraván na převlékání, před ním pohodlné křeslo se stojací lampou na čtení.

Kostýmy: WILMA - Svatební šaty/ domácí sexy oděv / Sexy negligé

RUDOLF - Smoking / tepláky / Pyžamo

MIREK - Pracovní kombinéza
Přeslušný oblek (Jehovista)
Šustřákový tepláky s lampasem,
co nejodpornější tenisky (Nike)
a hnusný kulich (ruský mafián)

RUDOLF: Uzavřeném z lásky...čistoskvoucí nehynoucí lásky!
Usínám....miláček vedle mne!
Vstávám....miláček vedle mne!

WILMA: Snídám....miláček vedle mne!
Obědvám...miláček vedle mne!

RUDOLF: Jdu do kina.....miláček vedle mne!
Jdu s kina.....miláček vedle mne!

(Celou dobu ho Wilma zamilovaně hltá očima.....

(Wilma se upejpá.....
To s tou večerí řekni ty! Lásko!

WILMA: Ale né...ty to umíš Rudolfku říct líp...a vlastně už jsi to
prozradil....ted' znají pointu....

RUDOLF: Né! Neboj se jen to řekni! Oni to nepostřehli!

WILMA: Tak jo, když myslíš....lásko!
Večerím....miláček vedle mne!
Zapínám telku....miláček vedle mne!

RUDOLF: Rok! Dva! Tři! Pět!

WILMA: Deset! Dvacet! Třicet!
Však víte o čem mluvím že?
Rudolfku, já jim vidím na očích jak jsou šťastni!

(Slézá z jeviště z forbíny mezi lidi....

Podívej se Rudolfku, tady je šťastný manželský pár!
Tisknou se k sobě, jak dvě hrdličky...no a tady....!
Rudolfe! Pojd' dolů mezi nás, to stojí za to!

(Rudolf z druhé strany.....

RUDOLF: Wilmo! Vidíš tyhle ty dva! Holoubci! Doslova holoubci!
Jak jste dlouho spolu co? Třicet let? A jak to uteklo, co!
Gratuluji! A ještě dalších třicet!

WILMA: Jé! Rudolfku, tady se drží za ruce a tulí se tulí....štěstí z nich
stříká na všechny strany!
Cože? Vy jste milenci? No to je houby! To je úplně nic! To
nejhezčí vás čeká až po svatbě!

RUDOLF: Promiňte, vy máte takovou krásnou manželku! Gratuluji!
Kdyby přišla Claudia Schiffer a začala vás svádět a být vám

povolná, třeba hned na místě...ve stodole! Máte stodolu né?
Né? Tak ve sklepě! Mázne sebou na uhlí a řekne....jaké je
vaše ctěné jméno? ..... díky!

Řekne....Tondo! Ty kluku česká! (Moravská) Hup na mě!
Ich liebe dich Tschechische firste klasse kozel! Ona je Němka
víte?

No, tak co bys jí Toníku řek?

(obrátil se k manželce...)

Vy manžela dobře znáte že? Víte co by Claudince řekl?

(opakuje po obou nahlas jejich komentáře - (byznys!)

(Wilma se dožaduje z druhé strany....

WILMA:

Né! Né! Neříkejte to milostivá paní! Já to řeknu za vás!
Stačí se mi podívat se do těch čistých nevinných očí vašeho
manžela a znám odpověď! Mohu ji říct?

(dotyčný divák zřejmě kývne..)

Podíval by se na ní těma svýma věrnýma očima, jak tam leží
obnažená a roztoužená připravena rozbit mu manželství, jak
se jí dmou ty pevný trojky a vzdychá tou sexy německou
pusou ich kome....ich kome maine fogl!

A rozhořčeně by vykřikl hlasem plným hněvu!

Ty nestydatá germánská couru! Tobě nestačí Škodovka v

Boleslavi? Ty bys chtěla ještě dobrýho českýho kluka?

Nikdy! Jsem ženatý! Mám překrásnou manželku!

(přeruší a podívá se na Rudolfa s nevyslovenou otázkou....Rudolf si demonstrativně prohlédne
dotyčnou divačku....

RUDOLF: (váhavě)

Ale jo! Počkej....no docela jo! Ano! Dá se to tak říct, je
překrásná! Nebo alespoň mohla být... kdysi .(rozhlédne se)
Jsou tu mnohem horší!

WILMA:

Safra! Kde jsem to přestala.....? Jo! Nikdy! Jsem ženatý!
Mám překrásnou manželku! Můžeš unosit a dej si odchod !
To by řekl vid'? (počká si na souhlas)

RUDOLF:

České a moravské manželky jsou stejně zásadové, co by jste
udělala, kdyby po vás na tancovačce za zády vašeho manžela
lezl Tofi ?

Jé! Ona se stydí! Ta krásná věrná česká žena se stydí už jen při
pomyšlení na nevěru! Nestyďte se! No....tak mi to pošeptejte!

(nakloní se k ní uchem.... Do sálu....

Víte co by mu řekla tato skvělá manželka? Sálám alejkum Tofi!

Slez ze mě nejsem mešita !

(prosím potlesk.....oba se vrátí na forbínu....

(Oba se obejmou....mezerou v oponě vyleze stěhovák....)

STĚHOVÁK: Tak je to na místě šéfe! (Vyzývavě postává)

RUDOLF: Na co čekáte chlape?

(stěhovák se nemá k odchodu)

WILMA: Rudolfe! Ať na mě tak nekouká!

STĚHOVÁK: Chtěli jste mě vzrušit spropitným!

RUDOLF: (Vyndává peněženku a bezradně v ní hledá, současně marně si šacuje kapsy....)
Bohužel! Je mi líto! Dneska se budete muset obejít bez sexu!

(stěhovák s uplivnutím odchází....Rudolf vezme Wilmu za ruku a obrátí se k lidem....)

Přátelé! Jako v Houstonu!

WILMA: Nebo na mysu Bajkonur!
A všichni!

OBA i s diváky: Deset...devět...osm..sedm..šest..pět..čtyři..tři..dva..ZERO!

(Rozhrne se opona a oba vejdou do zařízeného pokoje)

K O N F L I K T - S P O R T

Wilma i Rudolf se šťastně rozhlížíjí po zařízeném pokoji. Uprostřed pokoje se zastaví, čelem k sobě a drží se vzájemně za obě ruce.

WILMA: Máme to tu tolik krásné! Lidské, teplé útulné!

RUDOLF: To naše láska způsobuje, že jsi Wilmuško tak okouzlená!
standartně zařízený pokoj mění se v našich očích v komnatu
Barokního zámku.

WILMA: Nemáš úplně pravdu Rudolfku, samozřejmě láska umí zázraky –
víš jak se zpívá.....

(začne zpívat a koketně přitom mrckuje s Rudolfem)

....až uvidíš v životě zázraky
které jenom láska umí....
Zlaté rybky vyletí nad mraky
Pak porozumíš.....
Že je život náhoda.....(dozpívá)

A tak dále a tak dále.....

RUDOLF: (konsternován) Né! Páni já se! Wilmuško ty překrásně zpíváš!
To já netušil....Bože to je hlas! A ten přednes! To frázování!
Ten lahodný tembr! Něco mezi Luckou Bílou a Marií Callas!

WILMA: Ale houby ty můj kozlíčku! (je evidentně potěšena)
To dělá právě tvoje láska! Tvoje zamilovanost.....
Láska mění v očích zamilovaného kreténa v Sokrata a telecí
ksicht v Redforda!
I když.....(zamyslí se).....něco na tom možná je!
Maria Callas říkáš.....mno....
Lala la la la la lááá....(ještě zkusmo zanotuje)

(Oba pohlédnou zamilovaně na ustlanou postel.....

RUDOLF: Wilmuško! Nevím jestli to vydržím do večera?!?!?

WILMA: I ty jeden nedočkavče! Máme před sebou celý život!

RUDOLF: Nikdy se tě nenasytím Wilmuško! Nikdy! Nikdy! Nikdy!
(něžně se po ní sápe....)

WILMA: Pozor Rudolfku....ty šaty....ať se nezničí....už se převlékneme
Vem si něco pohodlného Rudolfku, pustím zatím nějakou hudbu!

Krásnou zvukovou kulisu.

(Rudolf jde za paraván, kde se převléká do velmi nevkusných tepláků....Wilma stále ve svatebním...se zalíbením pluje pokojem užívá si ještě chvíli svatební šaty, točí sukni a upravuje si vlasy před zrcadlem.....pustí rádio a usedne na kraj postele opatrně, aby nepomačkala posvátné místo.)

(Z rádia se ozve mladý imbecilní kretén, tak jak je můžeme slyšet na každé UV stanici, má neupřímny hlas a falešně dobrou náladu – dělá hovadskou pohodu pro hovada.) (mele nejrychleji a nepřírozeně jak je to možné....)

DJ: Čágo Bélo kokoráci....tak ste se dovolali a kdo to je tvý jméno Buldozere....Jirka! Ahoj Jirko! Kolik je ti Jirko? Čtyřicet! Čágo Jirko ahoj! A vám všem co nás posloucháte na 99, 9 Kukuku Tak ruma na dobrý ráno! Jirko! Ano uhod si to! Sou to Depešáci Mód'áci! Ano správný prd'áci, tak jak to má být u nás na našem Rádiu 99, 7 FM!

RUDOLF: (vykukuje hlavou zpoza Paravánu, ale neslyšíme co volá)

DJ: Naladili ste správně...u nás to jede...už to fičí...dneska Vám pouští prd'áky vrtulník Joe zvaný pumpa vole pumpa! Jirko si tam? Tak u nás vydrž čoro móro...žádný mluvení jen Muzika....valíme valíme....jsme mladý ho ho ho! Vyhrál jsi Jirko dva lupeny na Saport'áky a posly z hovna, tak to Tam rozbal i se svojí kočkou! Jak se menuje? Gábina! Tak čágo Gábino od prd'áka vrtulníka na 96, 2!!!Sme mladý!

WILMA: (křičí směrem k paravánu, ale ani jí není slyšet)
(vypne řvoucího kreténa) (rozhostí se velebně ticho)

Rudolfku, jsi tam? Dělej miláčku. Tys něco volal?

RUDOLF: Jo. Ale to už je dobrý.....

(po malinké prodlevě)
Ty....Wilmuško....

WILMA: Co je miláčku?

RUDOLF: Chtěl jsem se zeptat to....no....víš jaký je evropský průměr, teda to.....délka....vždyť víš!?!?

WILMA: Nevím....co myslíš kozlíčku....jaké délka? Jo!
(Dovtípí se a zasměje)
Ty dětino! Jak jste vy mužští naivní! Evropský průměr, safra.. ted' jsem to někde četla, hernajs....někdo kvůli tomu skočil z mostu Klementa Gottwalda! No....už jsem si vzpomněla....

Je to myslím 9 cm! Nepletu to? Ne! Určitě! Psali 9 cm!

RUDOLF: 9 cm říkáš Wilmuško....a to říkali, že to je dost ten průměr anebo málo? Víš....ty....co si myslíš o tom ty Wilmuško, jaký máš na to názor?

WILMA: Ty hlupáčku! Vždyť je to jedno! Když někoho miluješ, tak je to úplně jedno! Jde o lásku o vztah o cit! Né o kopání uhlí!

RUDOLF: (po krátkém zaváhání....nejistě....)
Mhhh....když to říkáš!
(opět kratičká prodleva)
Wilmuško!

WILMA: Co je miláčku? Dělej!

RUDOLF: Podívej se Wilmuško prosím tě...není tam někde metr?

WILMA: Co?

RUDOLF: Takovej skládací dřevěný truhlářský metr....podívej se..

WILMA: (rozhlíží se po pokoji.....)
Nic tu nevidím!

RUDOLF: Nebo pravítko! Může být i menší...no....co ve stolečku?

WILMA: (otevírá zásuvku u nočního stolku....)
Je tu pásmo! (vyndá ho a čte) 30 metrů, bude to stačit Rudolfku?

(podává ho za paraván do ruky, která vykoukla.....)

WILMA: Tak co?

(trapné ticho) Tak co kozlíčku?

RUDOLF: Wilmuško! Miluješ mě hodně?

WILMA: Strašně moc! Úplně šíleně! Nemohla bych bez tebe žít!

RUDOLF: To je dobře Wilmuško! To je dobře zlatičko, když, tak ti to připomenu!

(vyleze zpoza paravánu v příšerných teplácích....

WILMA: (úplně konsternována) Teda Rudolfku....ukaz se....páni tobě to ale sluší!
Vidíš, jak může být domácí oděv vkusný a elegantní!
A jak jsi sexy!

(stále na něho okouzlena hledí...otáčí si ho kolem osy a zaleze za paraván – pozpěvuje si, přehazuje odložené šaty přes)
 (Rudolf zatím nedočkavě přechází pokojem. Zastaví se u zrcadla, kouká na sebe.)

RUDOLF: Wilmuško! To ty jsi koupila ten kubizmus? Tohodle Picassa?

(Wilma jen vykoukne)

WILMA: Né! To je zrcadlo miláčku!
 Rudolfku?

RUDOLF: Copak Wilmuško?

WILMA: Pověz mi upřímně Rudolfku, ale chci čistou pravdu, jo?
 Když by sis mohl vybrat jo, když bys mohl volit, čemu bys dal přednost?
 Uměle vytvořené pryžové a plastické vycpanině, nebo přirozené svalové hmotě?

RUDOLF: Na to je věru snadná odpověď Wilmuško! Samozřejmě že přirozené svalové hmotě!

WILMA: Určitě?

RUDOLF: Jasná páka! Není co řešit!

WILMA: (nejistě) I když je ta přirozená svalová hmota trochu níž?

RUDOLF: Jak to myslíš níž? Miláčku.

WILMA: No tak...no níž trochu směrem ke kolenům....

RUDOLF: (zarazí se) Úplně ke kolenům?

(okamžik ticha)

WILMA: Né....to né....asi tak na půl!

RUDOLF: Volím přirozenou svalovou hmotu!

(Wilma vyběhne radostně zpoza paravánu a vrhne se mu do náruče, na rozdíl od něho je oblečena tak, aby byla roztomilá a sexy.)

RUDOLF: (též si ji zálibně otáčí, ale přes velké okouzlení jeví se poněkud zklamán)
 Wilmuško! Miláčku! Teda...já myslel, teď když jsme manželé...
 Že, tak že se oblékneš méně! Doma můžeš chodit jak chceš a
 Udělat si více pohodlí....jsme tu jen my dva....a....

WILMA: Dočkej času Rudolfku, vždyť na to máme celý život! A navíc, polozahalená žena vzbuzuje větší vzrušení a žádostivost, než nahá vilná prasnice!

(Natáhnou vůči sobě ruce a přibližují se k sobě. Mezi nimi je postel, každý z jedné strany na ní jemně klekne a uléhají v objetí a v polibku...v tom Wilma rozčileně vyletí.....!!!!)

WILMA: Do prdele!

RUDOLF: Co je miláčku?

WILMA: (rozčileně) Co tady dělá v našem pokoji, v našem hnízdečku lásky ta hnusná Slávistická – sešivaná vlajka?

RUDOLF: Co by tu dělala? Jsem fanoušek Slavie Praha fotbal s.r.o. měl jsem jí celé dětství u maminky ve svém pokojíčku a tak jsem si jí vzal i do našeho nového bytu, to je přirozené né?

WILMA: A co já? Co moje Spartánské citění? Já se přeci nebudu dívat o své svatební noci na pitomou nenáviděnou slávistickou vlajku! Jako malá holčička jsem hrála košíkovou za Spartu a později jsem Už jako dorostenka byla vlajkonošem Sparty! Slávistická hvězda ve mně vyvolává zuřivost!

(začne jako tygřice chodit na forbině a mluví k divákům.....)

Cítím tady slávistickou krysou!!!! A mě se chce někoho zmlátit!!! Tady dneska někdo dostane po čumě!!!

RUDOLF: (zuřivě proti sobě) Kdo je u tebe Slávistická kryska, ty Spartánská krávo! Ano! Někdo tu dostane do držky, ale já to nebudu! Já né! Sparta a ještě košíková! To pasuje! Imbecilní sport v imbecilním klubu! Importovanej Z USA jako všechno – buzny – Lesby – pedofilové – menšiny – A taky tahle košíková! To je sport panečku! Jeden běží z leva doprava a dá koš! Druhý běží z prava doleva a dá taky koš! Běží koš! Běží koš! To je pestrost co? To je fantazie! Pro blbečky! Co je to za hrůzný sport, kde se sahá na míč rukama! Kdo to viděl sahat na míč! Mimo brankáře a autového vhazování..... pracky z míče dolů!!!

WILMA: (běží k nočnímu stolku a vyndá A1 plakát s černošskou hlavou....)

(líbá ho) Slyšíš Magic Johnstone, jak mluví o našem nádherném sportu slávistický fotbalový blbeček v teplákách?
(znovu a znovu ho vášnivě líbá – plakát!)

RUDOLF: Jen si ho líbej! Třeba budeš mít štěstí a chytneš od něj tu AIDU!
Kurevník který měl 500 ženských ročně, až si nabil hubu , nám
ted' bude vyprávět, že to neměl dělat a že je to ee!
Bekanej hošíček! Měl vůbec kvůli tomu šukání čas na tu blbou
hru co na ní nikdo nechodí?
Hu....hu....hu....hu....

WILMA: Nech toho ty hnusnej slávistickej rasisto!

(Rudolf vytrhne Wilmě plakát Magica, Wilma strhne slávistickou vlajku, každý začne dupat po svy rekvizitě ve své straně forbíny.)

WILMA: A bij! A bij! A bij slávistu do hlavy!
A bij ! A bij! A bij slávistu do hlavy!

RUDOLF: Spartááááá....Spartááááá buzerantů partáááá
Spartááááá....Spartááááá buzerantů partáááá

(najednou se na sebe podívají a ztichnou. Beze slova se k sobě vrhnou a obejmou se.)

RUDOLF: Wilmuško! Co se to s námi stalo?

WILMA: Rudolfku má láska, my jsme snad zešileli?

RUDOLF: Úplně se mi z toho udělalo zle! Kvůli pitomý Spartě!?!?

WILMA: Počkej! Miláčku, neříkej kvůli pitomý Spartě! Sparta není
pitomá! Pitomá je přeci....Sla....

RUDOLF: Né! Neříkej to Wilmuško! Neříkej! Nebo ti budu muset
dát miláčku přes hubu!Z lásky a pro klid v rodině!

WILMA: Jsem tak nešťastná! Vždyť já tě miluji stejně jako Spartu!

RUDOLF: A já snad né! Zlato moje nejdražší a co myslíš já? Ještě jsem
ti to neřekl, ale víš proč jsem tě tenkrát v kavárně Slávia
oslovil, co bylo důvodem k našemu seznámení?

WILMA: Líbila jsem se ti pochopitelně ne?

RUDOLF: Samozřejmě, ale později! Neměl jsem brýle a tak jsem měl
dojem, že tam sedí Plánička s Bicanem. Měl jsem takovou
radost, rozběhl jsem se k nim a teprve když jsem byl blíž, tak
jsem teprve viděl, že jsi to byla ty s maminkou! A hned jsem se
pochopitelně nesmírně zamiloval! Kdo by taky nemiloval dívku,
která je z profilu podobná Bicanovi a její maminka Pláničkovi?

WILMA: (přejde to bez komentáře) Rudolfe! Chceme - li být spolu šťastni a to přeci chceme?

RUDOLF: Umřel bych bez tebe!

WILMA: Já také! Musíme odstranit všechno co nás rozděluje a soustředit se na to, co nás spojuje! Dej sem toho Magica!
(po kratičkém zaváhání zvedne plakát ze země a uhlazuje ho – podá ho rozpačitě Wilmě)

RUDOLF: Ale slib mi, že ho nebudeš líbat! Nesnesu, aby můj miláček líbal někoho v mé přítomnosti!

(Wilma vezme i slávistickou vlajku, jde k oknu a obojí s těžkým srdcem vyhodí z okna.Ozvou se hlasité arabské nadávky.Wilma se lekne...odskočí a ze strany opatrně vyhlíží ven na ulici...

RUDOLF: (pološeptem) Co je Wilmuško?

WILMA: (ukazuje obezřetně rukou dolů z okna....těž polohlasem...
Jsou to Afgánci! Demonstrují aby se v jeslích vyučoval korán!
Jinak prý zabijou Zemana i Klause!
(pološeptem) Jejich Muftí to koupil vlajkou do hlavy, srazila jsem mu turban!

RUDOLF: A teď, co nás spojuje! Lásko!

WILMA: Láska!

RUDOLF: Manželství!

WILMA: Děti!

RUDOLF: Sex!

(Oba se vzájemně vrhnou do náručí uprostřed jeviště – vášnivě se políbí a jemně našlapujíc beze slova od sebe odstupují a na vzdálenosti postele našlapují stranou, aby se dostali do navlas stejné výchozí pozice jako před tím.)

Uléhají v objetí a polibku – v tom se rozletí dveře a dovnitř vtrhne ruský mafián. Má šušťákové tepláky s lampasem, odporné barevné Nike nebo Adidas, vrchní díl tepláků červený, spodní modrý má jako pumpky v bílých zimních ponožkách. Na zádech má batůžek v ruce co největší Pistoli, ještě lépe Kalašnikov.)

K O N F L I K T - O K N O

JEGOR: (je velmi nervózní a vytočený, střídavě míří revolverem na Wilmu a na Rudolfa)

Prastítě tovaryšči ja ruskij mafián Jegor Václavovič i družja meňa zavut amerikáněc!

RUDOLF: Co to meleš veselá masko? Maškarní je až večer v kulturáku!

WILMA: Rudolfe, to není legrace, myslím že jsme přepadený!
Tvrdí, že je ruský mafián Jegor Václavovič a kamarádi mu prý říkají Amerikánec – tedy Američan!

RUDOLF: Proč mu říkají Amerikánec?

WILMA: Jegor! Pačemu těbja zavut amerikáněc?

JEGOR: Patamu što u měna eto krasivoje amerikánskoje palto!

WILMA: Má krásné americké šaty a nikdo nepozná, že je Rus.

RUDOLF: (nechápe) Jsi si jistá Wilmuško, že jsi se nepřeslechla? Co tu chce s tou pistolí?

WILMA: Što ty chóčeš Jegor Václavovič?

JEGOR: Jěsli my vraga bambim něuchód'it vrag živym!

RUDOLF: Tak do prdele co chce? A ať na nás furt nemíří tou zbraní!

WILMA: Víš rusové jsou velmi romantický a poetický národ.

RUDOLF: Hmmm....to vidím!

WILMA: Mluví v jinotajích a uměleckých obrazech, říká, že když on bude nepřítel bombardovat, tak nepřítel živý neodejde! Je to krásně řečeno, ale myslím, že bude chtít prachy!
Skolko chóčeš Jegor Václavovič?

(Jegor je přímou otázkou tak zaskočený, že na okamžik oněmí...)

(Wilma k Rudolfovi polohlasem....

Zaskočila ho ta přímá otázka, počítal, že budeme chtít smlouvat a On nás bude týrat a vyhrožovat! Těšil se na to! Zkazila jsem mu Radost!

Wilma: (zařve na něj) Tak skólko? Skaží?!?!?

(Jegor couvá ke zdi, jak na něho Wilma zařve lekne se a upustí pistoli, Wilma jí sebere a podává mu ji....)

- JEGOR: (vzpamatuje se)   Mesjac sorok sorok dvacať dolárov! I patom drug serděčnyj!
Kak něť dolárov! Ja vrag i zachvátčik!
- WILMA: (nahlas počítá)   Čtyřicet plus čtyřicet plus dvacet....ano! Chce stovku! Jasně!
Nezná výraz pro stovku! Proto sečítá největší částky jaký kdy
v životě viděl.....chudáček, ten ale musel zažít bídu!
- RUDOLF: Myslím, že doba nouze už je za ním! V Čechách se mu bude dařit!
- WILMA: Když mu dáme každý měsíc sto dolarů, bude náš přítel, když né
tak bude nepřítel a okupant!
- RUDOLF: Co budeme dělat Wilmuško? Zavoláme policii!
- WILMA: To né! Ty musejí platit taky! Jinak by je zabili!
- RUDOLF: Cožpak nám není pomoci?
- WILMA: (chvílku přemýšlí...)   Já vím kdo by ho dokázal zlikvidovat! Hajnej! Ale my jsme ve
městě a Jegora do lesa nedostaneme!
- RUDOLF: Tak jo! Snad na to budeme mít. Udělám si živnosták na topný
oleje, je to trochu nebezpečný, ale dost to vynáší! Co mi zbývá
když nechci aby nás bombardoval....!
- WILMA: (směje se)   Ale to byl jen takový umělecký obraz!
Charašo Jegor!

(Jegor zastrčí pistoli a srdečně se s oběma objímá)

- JEGOR: Českij i Ruskij brat'ja! Slovany! Brat'ja!
- WILMA: (má radost)   Dobře to dopadlo Rudolfku, říká že jsme bratři!
- RUDOLF: (k publiku)   Bratři za sto dolarů! Ať jde brácha do prdele!
- JEGOR: Što on zkazál?
- WILMA: Nic...to nic...myslí, že jsi z Moskvy!
- JEGOR: (chápavě se usmívá....)   Áaaa charašo, ja panimáju – prdel eto Maskva pačěsky da?
- WILMA: Da da!

(Jegor vyndává z baťušku různé papíry a nechá si od Rudolfa podržet pistoli)

JEGOR: U vas bůdět bumága poštóvnaja íli bumága fakturnaja?

WILMA: Ptá se jestli budeme platit složenkou, nebo fakturou?

RUDOLF: Ať nám posílá složenky.

WILMA: Bumága poštóvnaja!

(Jegor schová papíry a začne znovu vyvádět a mířit na oba)

RUDOLF: Co blbne? Tohle je ta ochrana?

JEGOR: Ščastlívije gódy – věsólíje dny
Kak bystroje vlnky uběžžály any!

WILMA: (obrací oči v sloup) Á jéje básník už je tu zase zpátky!
Říká...šťastné roky – veselé dny
jak bystré vlnky běžely!
Je to samozřejmě kravina, myslím že chce první platbu
v hotovosti!

Rudolf se naštvane se šacuje posléze podává Jegorovi stodolarovku
Ten si jí nebere a stále míří na oba

JEGOR: (křičí) Ja bambim! Sorok sorok dvacať ! sorok sorok dvacať! Ja bambim!

WILMA: Nezná stovku! Chce jí protože ví, že je to hodně, ale nikdy jí
Neviděl! Dej mu čtyřicet čtyřicet a dvacet!

RUDOLF: (znechuceně) Já vím, nebo bude bombardovat!
(dává mu tři bankovky)

Jegor si je spokojeně strká do baťůšku a znovu křičí a míří na oba...

JEGOR: Chočeš drógu? Chočeš? Kak něchóčeš já zínku těbě pajebů!

WILMA: Chce nám prodat drogu! Myslím Rudolfku, že si budeme muset
Koupit....jinak to....no....víš co....!

RUDOLF: Jinak co? No?

WILMA: Pajebů....no safra, jak bych to přeložila...v hledišti jsou možná děti!
Asi takhle....když si od něj nekoupíme drogy, tak se mnou bude
dělat bez tvého souhlasu to, co ty bys dělal s mým souhlasem!

RUDOLF: (dojde mu to a vztekle se opět šacuje – dává mu bankovku)

Na! Ty básníku a už idí v gájzl!

(Jegor si strká peníze do batůšku, dává Rudolfovi drogu ale nemá se k odchodu znovu míří a nesrozumitelně křičí)

WILMA: Chce abychom si u něj předplatili Murzilku, nebo Agaňok!
Jinak mě víš co Rudolfku, už jsme o tom mluvili....!

RUDOLF: Já vím....já vím.....jsou tu děti...(ukazuje s prstem na ústech)
Co je to ta Murzilka to je ruský porno?

(nečeká na vysvětlení a znovu mu dává bankovku – Jegor mu dává dětský časopis)
scéna s ječením a mířením se opakuje.....

RUDOLF: (stoicky) Doprdele co zase chce? Proč nám rovnou nesebere všechny peníze? Co je to za pitomou komedii?

(naštvaně vyndává peníze z kapsy a vykročí směrem k Jegorovi a cpe mu je – ten couvá)

WILMA: Počkej Rudolfě, nezlob se na něho. Nerozumíš širé ruské duši!
On se necítí zloděj, on s námi dělá obchody, pro nás velmi výhodné. Alespoň on si to myslí, vid' Jegore Václavoviči?

JEGOR: Da da – slovany – brat'ja – RVHP – RVHP!

RUDOLF: A co chce slovanský bratr teď? Copak to nikdy neskončí?

JEGOR: Ja chačů pomyvát' tvajů avtamašinu Trabant GT!

WILMA: Chce nám za peníze umýt naše auto Trabant GT! Asi nás považuje opravdu za velmi bohatý!
Jinak mě víš co?

RUDOLF: Pojebe?

JEGOR: (usmívá se) Da!

WILMA: Da!

RUDOLF: (nešťastně) Wilmuško....miláčku, víš že tě nesmírně miluji, ale zvaž to, nevyplatilo by se to? Ať už táhne! Jak to může dlouho trvat?
Nebudu se dívat! Slibuju!

WILMA: (rozlobeně) No to pusť z hlavy! Jak tě může takováhle zřůdnost napadnout?

RUDOLF: (koktá) Já...né...teda...já....to....

WILMA: Copak neznáš vyděrače? Jednou mu vyhovím a poleze sem furt!
Už se ho nezbavím! Ráno budeš vědět o čem mluvím!(mávne rukou)

RUDOLF: (podává mu bankovky) Na! Já sice nemám auto, ale běž a nějaký dole umej!
(Jegor mu vrací nazpět)

WILMA: Mytí stojí jen deset! Vrací ti na dvacku!

RUDOLF: Ne! Ne...jen ať si to nechá. Chci to šamponem a navoskovat!

(Jegor couvá ke dveřím otevírá je a stále na ně míří.....

JEGOR: Zpívájtě! Zpívájtě!

(Wilma a Rudolf se na sebe bezradně koukají a nevědí co si počít.....

JEGOR: Zpívájtě! Zpívájtě!

(vida že si nevědí rady sám jim napoví a spustí.....

Rázcvítáli jábloni i grůši....

(Wilma a Rudolf pochopí a spustí už sami.....

Rázcvítáli jábloni i grůši....
paplili tumány nad rekoj....

(přestanou zpívat a poslouchají....rozrazí se dveře a Jegor nakoukne zařvouc...

JEGOR: Zpívájtě! Zpívájtě!

W+R: Vychadíla na břeg Kat'ůša
Na vysokij na břeg rukoj...
Ééééé....

(stichnou a přikrčí se k sobě očekávajíc znovu řev a rozkopnutí dveří....nic se však už nestane)
Rudolf si nešťastně sedne do křesla a počítá s kapes zbylé bankovky...

RUDOLF: Ještě, že je ameríkánec takovej vůl a neví Wilmuško, že
čtyřiceti dolarovky nejsou! Dal jsem mu jen šedesát
Čtyřicet jsme ušetřili! Kdy mám další platební termín miláčku?

WILMA: (kouká dolů z okna – ozývá se nesrozumitelný řev a střelba)

Chudáku Jegore Václavoviči! Už nám hochu žádnou Murzilku
nepřineseš!
Chytli ho Albánci Rudolfku,víš ty s dolního konce Václaváku!

RUDOLF: Škoda, už jsem si na něj zvykl, teď zase přijde někdo jiný!
Já se tak nerad seznamuji s novými lidma!

(znovu začne milostně a roztouženě hledět na Wilmu...ona zareaguje stejně....blíží se k sobě jako v předchozí scéně – opět v obětí na posteli....

- RUDOLF: Miláčku prosím tě...zavři to okno...příšerně sem táhne.
- WILMA: Zlato moje, vždyť je to docela příjemné.Miluji průvan!
- RUDOLF: To je možný kočičko moje, ale já ho nesnáším...hned nastydnou!
- WILMA: Jak bys mohl nastydnou kocourku, když já tě zahřeju?
- RUDOLF: (vyskočí z postele a jde k oknu....)
Když říkám, že nastydnou, tak si nedělám prdel a vím co mluví!
(zavře okno)
- WILMA: (taky vyskočí a prudce ho otevře)
Já se dusím! To je ti ty sobě jedno, že tvoje manželka se dusí?
- RUDOLF: Nemůžeš se dusit! Vzduchu je tu dost! Stačí pořádně otevřít hubu a nadejchnout se! (zavře prudce okno)
- WILMA: (otevře okno) Tak já mám u tebe hubu jo?
- RUDOLF: (zavře okno) Zavři to ty krávo, nebo nastydnou!
- (začnou se prát a nadávají si.....najednou oba ztuhnou protože si uvědomí co dělají.....)
- (Beze slova se vášnivě obejmou)
- RUDOLF: Wilmuško! Co se to s námi stalo?
- WILMA: Rudolfku má láska, my jsme snad zešileli?
- RUDOLF: Úplně je mi z toho zle! Kvůli pitomému voknu!?!?!)
- WILMA: Musíme být důslední! Chceme-li mít šťastné manželství a my ho mít budeme, máme pro to vyjimečně dobré podmínky a šťastné povahy! Odstraníme všechno, co nás rozděluje a soustředíme se na to, co nás spojuje! A to je Rudolfku ptám se? No?
- RUDOLF: I to, co ještě nemáme, ale budeme mít a co z našeho manželství udělá nezničitelnou a nedobytnou tvrz?
- WILMA: (nadšeně) Jasnačka!
- OBA: (unisono) Láska! Manželství! Děti! Sex!

K O N F L I K T - N Á B O Ž E N S T V Í

(Oba se vzájemně vrhnou do náruči uprostřed jeviště – vášnivě se políbí a jemně našlapujíc každý na svoji stranu postele, aby se dostali do stejné výchozí pozice jako předtím!)

Uléhají v polibku, když se ozve kultivované ťukání na dveře.....

Rudolf jde našťvaně otevřít, Wilma zůstává na posteli, pouze se upravuje, dopíná si knoflíčky u blůzky.

Za dveřmi stojí v přeslušném oděvu Jehovista, u pasu má připevněnou ženskou figurínu. Může být módní jako ve výloze s oděvy, ale stejně tak smrtka. (Vynášení smrtky na jaře)

JEHOVISTA: Konec světa se blíží!

RUDOLF: Co?

JEHOVISTA: Konec světa se blíží!

(Rudolf stojí v rozpacích a stále nechápe....Wilmě se rozjasní tvář a s chutí vyskočí z postele)

WILMA: Jé! Rudolfku! To jsou jehovisti! Nech ho! To se nasmějeme! Uvidíš takovou legraci jsi ještě nezažil!

(polohlasem k R.) Ted' se nás zeptá, jestli jsme šťastni! Vsad' se!

JEHOVISTA: Přátelé! Jste šťastni?

WILMA: Vidíš? Co jsem říkala!
(polohlasem k R.) Ted' se vrátí ke konci světa!

JEHOVISTA: Konec světa se blíží!

RUDOLF: (obdivně.. Teda Wilmuško....já žasnu! Doufám, že nejsi....né! Neodvážím se na to pomyslit!?!?!?

WILMA: Ale Rudolfku! Co tě to napadá! Četla jsem o nich v Blesku!
Asi tady budou mít někde blízko hnízdo!

JEHOVISTA: Přátelé! Jste šťastni?

RUDOLF: (radostně) Ne ne .... Nech mě Wilmuško ted' já! Konec světa se blíží!

JEHOVISTA: Konec světa se blíží!

(oba se smějí a plácnou si rukama....)

WILMA: Většinou chodí ve dvojicích...aby vypadali spořádaně a slušně!
Tenhle je první, který přišel s ruksakem!

RUDOLF: (šeptem) To není Wilmuško ruksak, to je nějaká panna...není vynášení smrtky?
Kde ráčíte mít družku soudruhu Jehovisto? (zasměje se sám sobě)

- JEHOVISTA: (potěšen v naději, že se chytil drápkem)
Nejsem soudruh přátel! Strážní věž zakazuje členství v KSČ!
Jsem dobrý člověk jako vy! Jste šťastní? Konec světa se blíží!
- WILMA: Díky za zprávu dobrý muži! Můj manžel se ptal, kde máte kolegyni?
- JEHOVISTA: (zesmutní)
Chytli jí katolíci a nutili ji zpívat vánoční koledy! Strážní věž a Jehova zakazují vánoce ...(zavzlyká...) mlátili jí po hlavě jólkou a jesličkami!
dostala otravu krve a zemřela!
Strážní věž a Jehova... zakazují transfuzi a tak už je u Jehovy!
(ukazuje na pannu) Je to atrapa, jsem tak zvyklý na agitku ve dvojici..(povzdychne si)
radostně... Ale že vás to zmátlo co?
Přátelé....konec...
- R + W: unisono Konec světa se blíží! Přátelé jste šťastní?
- RUDOLF: Tak už toho mám dost! (vykročí výhrůžně k jehovistovi)
- WILMA: (zadrží ho) Počkej! Poslechni si to o tom sexu! (mrkne na něho)
Soudruhu Jehovisto! Promiň dobrý muži!! (znovu mrká, že si dělá le
graci Co strážní věž a ten no.... Jak vás založil.....
Jak je to se sexem....no...kdybychom k vám vstoupili a na Strahově
vlezli v šatech do toho plastického bazénu....???
- JEHOVISTA: (ožije) Vy by jste opravdu...? Tedy Jehova...vlastně Strážní věž...do pytle
..... co to melu? Sex říkáte?
U nás je plné sexuální vyžití uspokojí to i sexuálně nejnáročnějšího
jedince. Na sjezdu netradičních sexuálních menšin si z nás Jehovistů
dělali nekrofilové a pedofilové legraci, samozřejmě dobromyslnou,
protože to jsou fajn kluci a holky, že jsme sexuální ďáblové a náš
manželský...!!!! Zdůrazňuji manželský sex jsou celoživotní hrátky čisté
rozkoše a orgie rafinovanosti bílých lilí!
- WILMA: Teď jsem vám trochu nerozuměla??? Jak prosím vás vypadají ty
rafinované manželské celoživotní orgie bílých lilí...?
- JEHOVISTA: Jak? To je jednoduché...Strážní věž určuje sexuální trendy, tak třeba...
(vyndá z kapsy pomuchlaný časopis)
....kde to je....(hledá)....ááá tady poslouchejte....pro rok 2002 .....
samozřejmě pouze s manželkou....ve tmě...pod peřinou....pouze otvorem v
pyžamu!!! A jen zepředu! Čestně!
(pyšně) To je co?
- RUDOLF: Teda, vy se ale umíte odvázat, jen co je pravda!

- JEHOVISTA: (nepostřehne ironii a šťastně se usmívá)
 Kdyby jste chtěli, můžu vám tu výtisk Strážní věže nechat...nate...
 podává mu ho když se do toho začnete, nebudete chtít už nikdy číst nic
 jiného! Co článek to trhá! Třeba tady....
 SMĚJÍ SVĚDKOVÉ JEHOVOVI V NEDELI NA ROZHLEDNY?
 ŠTĚDRÝ VEČER – OPIUM VATIKÁNSKÝCH KRYS!
 KOPŘIVKA A JEJÍ PŘÍZNAKY
 TRANSFUZE KRVE – SIONISTICKÁ PAST
 nadšeně..... To je co? Ale je tu i zábava...to se nasmějete....tady
 OSUDY DOBRÉHO VOJÁKA JEHOVY.....nebo...
 VESELÉ PŘÍHODY Z MÁRNICE.....je tu i křížovka.....!
 (podává nesměle časopis Wilmě)
- WILMA: (jemně mu odstrčí ruku)
 Né díky...díky....před chvílí jsme si předplatili Murzilku!
- RUDOLF: Už vás mám opravdu dost! Co vlastně po nás chcete????
- JEHOVISTA: (úplně vyvedený z míry...)
 Teď jste mě....safra, co jsem to chtěl...hernajs...ta moje roztržitost!
 (čte ve strážní věži a spustí opět škrobeně jako stroj)
 Konec světa se blíží! Přátelé jste šťastní?
- RUDOLF: (zařve) Ven! (s jehovistou to ani nehne a s úsměvem mele...)
- JEHOVISTA: Konec světa se blíží! Přátelé jste šťastní?
- RUDOLF: (má záchvat) Ven jsem řek! Táhni!
- JEHOVISTA: Konec světa se blíží! Přátelé jste šťastní?
- WILMA: (směje se) Rudolfku, nech toho! Hochu, toho takhle pryč nedostaneš! Je vidět,
 že s Jehovistama nemáš zkušenosti! Vyhodíš je dveřma, vlezou oknem
 zabedníš okna, spustí se komínem! Ne ně musíš chytře! Poradil mi to
 kdysi páter Halík!
- RUDOLF: Zabít?
- WILMA: Ale né! Blázínku...to by mu nevadilo!No přemýšlej trochu miláčku...!
- RUDOLF: Wilmuško....jsme my to ale, vždyť máme předplacenou ochranu! Jegor
 Václavovič! Amerikáněc! (jde k oknu a chce ho volat)
- WILMA: (zadrží ho) Počkej Rudolfě! To není třeba, chceš aby nám tu zase mával pistolí?
 A jsem si jistá, že tohle naše dohoda neobsahuje ! Určitě by nám to
 extra účtoval jako nadstandartní výkon!
- (Rudolf bezradně postává....
 No tak! Rudolfku! Čeho se Jehovisti nejvíc bojí? No? Koho nejvíc

Nenávidí? No? Namáhej hlavinku!!!

JEHOVISTA: Konec světa se blíží! Přátelé, jste šťastni?

(Wilma mu hodí lakonicky přes rameno...

WILMA: Vydrž! Už pojedíš brácho!
(k Rudolfovi vlídně) No tak.....přemýšlej...koho tak mohou nejvíc nenávidět, že se osypou i při pouhém vyslovení....

RUDOLF: (nejistě) Václav Havel?

WILMA: (směje se) Ale houby!

RUDOLF: Klaus a Zeman?

WILMA: (směje se) Samá voda...samá voda.... (jde k Rudolfovi a něco mu šeptá do ucha ...tomu se pochopením rozzáří tvář. Oba se vezmou za ruce a vykročí směrem a čelem k Jehovistovi....)
Tak pozor....jedna...dva...tři....!

W + R : (unisono) Ať žije svatý otec! Ať žije svatý otec! Ať žije svatý otec!

(Jehovista si zakrývá uši a vyděšený prchá v hrůze pryč... Wilma s Rudolfem se smějí....)
(oba se smíchem volají za Jehovistou do chodby....

RUDOLF: Jehova žere psi a kočky! (výbuch smíchu u obou)

WILMA: Jehova je komouš! (znovu výbuch smíchu)

RUDOLF: Strážní věž je pastouška!

WILMA: (drží si ruce v klíně) Už toho prosím tě Rudolfku nech, nebo se počurám!

(oba se stále dusí smíchy....Rudolf jde k oknu a znovu se hlasitě rozesměje...)

RUDOLF: Wilmuško...no to stojí za to, Jehovista vyběhl před dům a Albánci berou dráhu.....to je ale fofr...páni! A Jehovista jde k Jegorovi, no nazdar!
Tohle vidět nemusím! (odstupuje od okna)

WILMA: (smutně) Tak měl pravdu Jehovista, že se konec světa blíží, netušil chudák, že pro něj! Nedívej se na to Rudolfku! (vyzývá ho vida, že si zakrývá oči)

RUDOLF: (pořád juká) Snad ho nezabije! Zatím ho jen mlátí! Když bude Jehovista držet klapačku, tak by mohl přežít! Ale on furt mele! Šílenec!
Máš pravdu. Nebudu se na to koukat! Wilmuško! Lásko!

(nahrbí se a žertem se blíží k Wilmě, jako kočka k myši....Wilma ho zrcadlově napodobí)

- WILMA: Rudolfku! Můj živote! Mé všechno!
- (už jsou každý na své straně postele – blíží se ústy k polibku)
- RUDOLF: (křížuje se) Snad mu Bůh odpustí, že byl členem sekty magorů!
Transfúze né! Vánoce né! Sex dírou v pyžamu ve tmě pod peřinou!
Fuj! To je život! A ještě tě americkéj blbeček schovanej na věži
poučuje co máš a co nemáš dělat! (znovu se pokřížuje)
- WILMA: (vyskočí) Počkej!(Zvedne výstražně ukazováček a namíří ho na Rudolfa)
Počkej....počkej....co to má znamenat? Rudolfe ty se křížuješ!
Snad mu Bůh odpustí! Jakej Bůh?
Rudolfe, že ty seš pánbíčkář?!?! Že já husa jsem si vzala flandáka!
- RUDOLF: (už jsou opět uprostřed jeviště proti sobě, jako kohouti)
No a? Co? Co by?
- WILMA: Bože! Sakra co to říkám! Rudolfe! Přiznej se, že ty chodíš do kostela!
Že ty chodíš k tomu...no pohovoru....k výslechu...jak se to hernajs..!
- RUDOLF: Ke zpovědi!
- WILMA: Ano! To je to pravé slovo! A tam budeš ráno vykládat, co jsme dělali
v noci..????? A jestli mám trojky? Nebo čtyřky? A jestli ječím, nebo
tíše sténám....(výhrůžně zatlačuje Rudolfa)...nebo hýkám rozkoší???
A farář nás bude známkovat? Přiznej se!
- RUDOLF: (vzmuží se) Ano! Tak tedy ano! Věřím v Boha! Jsem bigotní militantní katolík!
Prezident fan klubu Jezuitského řádu a tajný ministrant pátera Halíka!
Statečně..... At' žije svatý otec! At' žije svatý otec!
- WILMA: Tak proto ten chudák Jehovista tak upaloval! Poznal, že to myslíš
vážně!
- RUDOLF: Wilmuško! Ty neuznáváš existenci něčeho vyššího? Boha! Prvotního
hybatele, vesmírnou inteligenci...? Taková chytrá, vzdělaná dívka jako
ty, přeci nemůže uvěřit tomu, že ryby vylezla z vody...postupně se
stala opicí, napřímila se, shodila chlupy a jsem to já? Nebo ty?
- WILMA: To víš, že nejsem žádný marxistický ateistický hovado! Uznávám
vyšší instanci! Vesmírný řád! Lidského ducha! Ale né neomylného dědu
v Římě! Věřím ve vědu a poznání! Věřím že existuje dvanáctá planeta
Nemesis a odtud bylo na zemi zaseto semeno života!
- RUDOLF: (vykřikne) Wilmo! Ty jsi!
- WILMA: Ano! Danikenovec! A jako taková ti říkám, že Vojtyla je určitě fajn chlap

RUDOLF: Neříkej svatému otci Vojtyla! Ty kozo pitomá!

WILMA: Kdo je u tebe koza pitomá ty ministrantskej jezuito! Ty inkviziční parchante!

Vrhá se proti němu...

RUDOLF: Ty evoluční Darwinovská huso!

(oba se zarazí.....podívají se na sebe a pak ztichnou ....beze slova se k sobě vrhnou a obejmou)

RUDOLF: Wilmuško! Co se to s námi stalo?

WILMA: Rudolfku, má lásko! My jsme snad zešileli?

RUDOLF: Úplně se mi z toho dělá zle! Kvůli pitomému Danikenovi!

WILMA: Počkej miláčku....neříkej kvůli pitomému Danikenovi...Daniken není pitomý! Svatý otec....

RUDOLF: vykřikne WILMO! DOST! Chceme být přeci spolu šťastni! Né?(obejmou se)

WILMA: Pryč se vším co nás rozděluje!

(jdou k oknu a vyhodí ohleduplně a s jistým nepatrným zaváháním obraz Papeže i Darwina)

(ozve se Što éto chuj adín meňá do gólovy!
Konec světa se blíží....do pytle nevyhazujte odpadky z oken bratři

RUDOLF: A teď co nás spojuje lásko!

WILMA: Láska!

RUDOLF: Manželství!

WILMA: Děti!

OBA: Sex!

(oba se vzájemně vrhnou do náručí – vášnivě se políbí a jemně našlapujíc beze slova od sebe odstupují aby se dostali každý na svoji stranu postele do výchozí pozice jako před tím)

Těsně, než dojde k polibku....dostane WILMA nápad....

(slézá a rozhlíží se.....uvidí ve vázičce růži s úsměvem ji uchopí a vrací se na postel...

WILMA : Na! Má lásko, s květinou to má více poezie!

(Rudolf zírá na květinu a nyní on vzrušeně vyskočí z postele....)

- RUDOLF: Růže! Fuj! Levicová kytka! (vytrhne ji a hodí na zem)
- WILMA: Jaká levicová kytka Rudolfo, co to zase meleš? Růže je růže né? Jak může být kytka levicová? Jde o podstatu! Vždyť co růží zvou...i zváno jinak – vonělo by stejně!
- RUDOLF: Nechod' na mě se Shakespearem! S tím levičákem! Chceš mě vyprovokovat! Že ty jsi socan s přesvědčením a tou kytkou si mě testuješ?!? Ať žije pravice! Tržní ekonomika – záruka šťastné budoucnosti! Sláva kapitalismu! S USA na věčné časy!
- (už jsou opět uprostřed jeviště proti sobě v boji....)
- WILMA: Tak dobrá, když to chceš vědět! Nejsem socan, ale svým cítěním tíhnu k levici. Cítím s chudými....vždyť víš, že my češi máme abnormálně vyvinutý cit pro sociální spravedlnost! Naše husitská krev z nás dělá rovnostáře!
- RUDOLF: Rovnostáře! Vy rovnostáři!!! Jak můžou mít všichni stejně, když Jeden je chytřej...druhej blbej...někdo pilnej a někdo línej! Celá idea rovnostářství je utopická a imbecilní! A co se týče husitství, moje rodina stála na straně panské jednoty! Na straně Rožmberků! A když máš tak vyvinutý cit pro spravedlnost, jak tvrdíš, (uchechtne se) Tak bys mohla vědět, že císař Zikmund byl v právu! Byl to syn Karla IV a měl legitimní nárok na český trůn!
- WILMA: Zikmund! Ta liška ryšavá! Pozval mistra Jana do Kostnice aby obhájil své učení, zaručil mu bezpečnost a zatajil mu, že jde o grilování! Ať žije levice! Plánované hospodářství – záruka šťastné budoucnosti! Sláva socialismu! Na věčné časy s .....???? A safra! (zarazí se a přemýšlí.....) Na věčné časy.....?????
- RUDOLF: (vítězně) Tak vidíš! (směje se) na věčné časy s kým co? Se SSSR? Kde je?
- WILMA: (zuří) Pro tebe vždycky CCCP! Pamatuj si to ty kapitalistický šmejde!
- RUDOLF: Ty socialistická hydro! Před chvílí jsme tu měli občana toho bývalého zaplat' pán Bůh! Bývalého CCCP alias SSSR a viděla jsi, co nám tu předved a ještě si říká ameríkánec! Chá...ameríkánec! Smutný konec impéria! Smutný konec říše zla!
- WILMA: Vy jste říše zla! Lynčujete černochoy...utlačujete menšiny! Znásilňujete.....

- RUDOLF: Zadrž ženská nešťastná! Omyl! Chyba! Všechno je jinak! Je vidět, že Jsi dlouho nebyla v USA! Všechno se změnilo k lepšímu! Slyšela jsi ty tmářská levičačko o pozitivním rasismu? Né?
- WILMA: Jak může být ty tržní debile, rasismus pozitivní? No? Rasismus je přeci rasismus! Pozitivní rasismus je totéž co pozitivní násilí né?
- RUDOLF: Slunce vychází v USA! Pozitivní rasismus a patologický humanismus dovedou lidstvo k šťastné budoucnosti!
Černošský student má na vysoký přednost i když je hlupák!
Nikdo už nesmí černochoha urazit tím, že ho nazve černochem!
Je to afroameričan! Hispánci se nemusí učit anglicky! Mají právo aby jim nikdo nerozuměl!
Homosexuálové, pedofilové, zoofilové a nekrofilové mají své kluby!
Mohou uzavírat manželství!
- WILMA: I zoofilové a nekrofilové?
- RUDOLF: Samozřejmě, když s tím ten druhý souhlasí!
- WILMA: Né! Sodoma a Gomora! Jestli ti dobře rozumím, tak když nejsem homosexuál černocho, tak v USA nemám šanci?!?!?
- RUDOLF: (pyšně) Do odvolání ne! Je to dočasné! Až odčiníme otroctví, pozitivní rasismus se zruší!
- WILMA: No nazdar! Hrůza mě jímá! Když si uvědomím, že chybělo málo..... tam....tam....(ukazuje na postel) půl hodiny...pchá..kdo ví jestli... (posměšně se uchechtne)....a byla jsem potenciální matkou tvého - našeho levicovopravého dítěte!
- RUDOLF: Opozičně-smluvního, nebo velkokoaličního dítěte!
- WILMA: Jak jsem si mohla vzít takovouhle stvůru!
- RUDOLF: A já? Bral jsem si krásnou prsatou ženskou a né Naděždu Konstantinovu
Krupskou, nebo Rosu Luxemburkovou!
- WILMA: To se radši zabiju! Ale nejdřív tebe! Tábor! Hrrrr na ně!
- RUDOLF: Brusel! Brusel!
- (Hrozivě postupují proti sobě.....současně začnou zpívat...
- WILMA: Poslední bitva vzplála...dejme sééé nááá pochood...
- RUDOLF: Šuby duby amerikááá....šuby duby amerikááá...

(Když jsou u sebe opět ztuhnou uvědomíc si absurditu a nesmyslnost situace...)

WILMA: (vzlykne a upustí židli, kterou držela....
Rudolfku....proboha.....

RUDOLF: Wilmuško! Co se to s námi stalo? To je jako virus, jako nějaká infekce!

WILMA: Jak může něco tak odporného jako politika zničit krásné, mladé začínající manželství.....?

RUDOLF: Úplně se mi z toho dělá zle! Já tě nesmírně miluju! Lásko moje!

WILMA: Odstraňme z našeho života všechno co nás rozděluje! Všechno co toho Druhého uráží a popuzuje! Odstraňme předmět našeho sváru!

(Wilma snímá ze zdi foto Miloše Zemana a Rudolf Václava Klause oba jdou ruku v ruce k oknu otevřou ho a vyhodí oba z okna.....

(ozve se) Što éto chuj adín! Meňá do golovy!
Konec světa se blíží! Vy nemáte popelnici bratři!?!?

RUDOLF: (rozpomene se ....
Wilmuško! Nic proti němu nemám, ale jistota je jistota!
(sundá Václava Havla a s jistými rozpaky ho hodí za předchozími)

(ozve se) Što éto chuj adín! Meňá do gólovy!
Neserte mě bratři!

(zavírají okno a chystají se znovu jako už několikrát ke své straně postele....

WILMA : Začalo to pitomou růží a málem....apropo, teď mě napadá, Ta parta vaší rodiny ta....no jak se jmenovali....

RUDOLF: Panská jednota! Rožmberkové!

WILMA: No právě! A co měli Rožmberkové ve znaku? Rudolfku, no co?

RUDOLF: Srp a kladivo? Haknkrajc?

WILMA: Samá voda...samá voda....no...(sebere ze země růži a ukazuje mu jí!)

RUDOLF: Né!

WILMA: Ale jo! Růže! (strká mu ji pod nos) Levicová kytká!

RUDOLF: No Bože! Přehlídnul jsem se! Myslil jsem, že je to Bolševník!
A vůbec....úplně jsi mě zmátla!

WILMA: Rudolfku....no.....co nás spojuje?
Co jsou základní kameny našeho krásného vztahu?

OBA: (unisono) Láska! Manželství! Děti! Sex!

(ozvou se rány na dveře a hlas za nimi....

JEGOR: Tovaryšči...tovaryšči.....
(Rudolf a Wilma se leknou...)

RUDOLF: Do pytle, ten kretén je tu zas! Asi si jde pro doplatek!?!?

WILMA: Rudolfku a my nezpíváme honem....

OBA: Rázcvitáli jabloni i grůši
Paplili tumány nad rekoj....
Vychadila na břeg Kaťuša....

(Jegor uctivě vstoupí, je oblečený v přeslušném oděvu, jako předtím Jehovista. V ruce má palmovou ratolest)

RUDOLF: (omluvně) My zpíváme...zpíváme Jegorku...jen jsme měli kratičkou cigárpausu...

OBA: Rázcvitáli jabloni i grůši....

(Jegor je přeruší gestem ruky....)

JEGOR: Kaněc mira prichodit! Továřišči, zkažitě – vy šťastlivy?

WILMA: Říká....

RUDOLF: (skočí jí do řeči....) Já vím...jí vím....

JEGOR: U meňa pačestnaja rabota! Ja stal Jehovistom profesionálnym!
Nět pif paf puf! Nět davaj děngy! Sejčas....
Kaněc mira prichodit! Továřišči, zkažitě – vy šťastlivy?

WILMA: (hned trestá Rudolfa za předchozí přečin)
Teď nevíš co....? Nevíš?!?!
Říká, že má poctivou práci. Stal se profesionálním Jehovistou, teda
Na plný úvazek. Už né pif paf puf, sakra jak bych to přeložila..?

RUDOLF: To už rozumím, ten konec.....

JEGOR: Carwash is clouzet!

RUDOLF: Říká, že autoumývárna je taky zavřená!

WILMA: (podrážděně) Já nejsem nevzdělaná husa Rudolfku! Nežádala jsem tě o překlad!

RUDOLF: Jsi neuvěřitelně ješitná!

WILMA: (výhrůžně) Kdo je tu ješitnej! Pif paf puf rozumím a jinak góvno! Ha! Ani nevíš Co jsem řekla vid'?

(Rudolf neví a v rozpacích se obrací pohledem s otázkou k Jegorovi, ten si ucpává uši.)

RUDOLF: No tak už toho mám zase dost! Mafián už není, časopisy neroznáší, myčka je zavřená a s Jehovistama si naše rodina už ví rady!
(vykročí k němu) Ať žije svatý otec! Ať žije svatý otec!

(S Jegorem to ani nehne)

RUDOLF: Ať žije svatý otec! Ať žije sva.....

JEGOR: My s krásnymi flágamy vyjd'om na plóščať i v děň
Akt'abrja my pajd'om na parad!

WILMA: Už jsou tu zase ty jeho umělecké obrazy! Říká, že je Jehovista Pravoslavné větve z T'umenské oblasti východního obřadu!
Naštvat ho můžou jenom jejich lidé! Jejich strážní věž je v městě Brežněvo, mezi Petrohradem, Leningradem,

RUDOLF: (už jsem doma) Ať žije patriarcha Pimen!
Ať žije patriarcha vši Rusi Alexej!
Ať žije Trofim Denisovič Lysenko!
Ať žije Gagarin!

(Jegor se úplně zhroutí....ucpává si uši a válí se před nimi. Rudolf ho zvedá a tlačí ke dveřím ten si to nechá líbit....Vystrčí ho za dveře a poručí mu..

A zpívej! Zpívej!

JEGOR: Rázcvitáli jábloni i grůši....
(Rudolf zabouchne dveře a v ten moment už Jegora není slyšet.)

WILMA: Vy mužský jste všichni stejný! Týráš ho, jako on týral nás!
Nedokážete být velkorysí!

RUDOLF: Wilmuško! Nezačínej zase. Cožpak to neskončí ty naše malý žabomyší spory?

WILMA: Skončí! Ale řekni mu ať nezpívá! Odpusť mu! Nemohu se milovat s člověkem, který je sadista!

(Rudolf jde s pokrčením ramen ke dveřím a beze slova je opět otevře...v ten moment opět

slyšíme Jegorův zpěv.....)

JEGOR: Vychadila na břeg Kaťuša....

RUDOLF: (zařve vztekle) Ticho ty kreténe! Odpouštím ti! Bibe!
(Jegor zmlkne a Rudolf dveře opět přibouchne)

WILMA: No tos mu hezky odpustil! Bylo to takové lidské! Plné lásky!
Až budeš jednou vychovávat naše děti! Jestli se někdy dostaneme
K jejich výrobě??? (obrací oči v sloup)
Ty budou mít hezký příklad ve svém otci!
Jim taky jednou řekneš – odpouštím vám vy kretění?
Hezká výchova!

RUDOLF: Jaká výchova? Vychovávat je budeš hlavně ty né? Samozřejmě
Že výchova je věcí obou, ale až do puberty má hlavní podíl na
výchově má matka, protože muž je v práci!

WILMA: A helemese hošánka jednoho – on bude v práci! A co já?
Já budu dřepět doma?

RUDOLF: A kde bys chtěla být, když budeme mít děti! Jestli se někdy dostaneme
k jejich výrobě??? (obrací oči v sloup)
Žena je doma, vaří, uklízí, vychovává a stará se o děti!

WILMA: Rudolfe! Ty jsi zešílel! V jakém století žiješ? Takhle mohl se svojí
ženou mluvit Vrchlický, nebo F.L.Věk ale né osvícený manžel v roce 2...
A co moje práce? Nechci dřepět doma a čekat jako domácí puťka
až se pán a vládce vrátí z lovu!
Chci se realizovat! Chci mít svůj podíl na civilizačním pokroku a
zdokonalování lidské společnosti! Chci mít spravedlivý podíl na tvorbě
národního důchodu!

RUDOLF: Na tvorbu národního důchodu je nás dost! Kdo se nám bude starat
o děti? Svěříš je trzním jeslím a kapitalistickým mateřským školám?
Nemůžeš se podílet na civilizačním pokroku a současně udržovat oheň
V našem rodinném krbu! Udřeš se!

WILMA: Co to žvaníš ty zpátečníku! Kde tu vidíš jakej krb? Jestli mě zrak neklame
tak je tu ústřední topení!
Jsem moderní žena! Udřu se ráda, když to přinese stabilní měnu, daňové
úlevy a sociální spravedlnost!

RUDOLF: Děti potřebují teplo domova – mateřskou lásku 24 hodin denně, nemajíjí
Z nich vyrůst deprivantí a sadisti s porušeným vztahem k společnosti!
Chci něžnou milenku....starostlivou matku a vynikající hospodyní!
A né jeřábnici nebo moderátorku Kotle!

WILMA: Koho jsem si to vzala? Co to s tebe leze Rudolfe? Zotročit mě u plotny?

A až zestárnu u necek a látání tvých punčoch, až obětuju svůj mladý život kýblu s vodou a tvým fakanům, tak mi budeš zahýbat se svojí sekretářkou – mladou a krásnou krávou!

RUDOLF: Budou to i tvoji fakani!

WILMA: Chci být manažerkou, chci být policejní mluvčí, chci být poradkyní ministra Březiny!

RUDOLF: Toho chlípніка! Opovaž se!

WILMA: Chci vystudovat psychologii a filosofii! Chci být miss ČR a miss Universum!

RUDOLF: (směje se) Ted' si řekla naprostou pitomost! Nesmysl! Víš co si řekla?
(směje se) Chci kulatej čtverec!

WILMA: Co to blábolíš! Ty nevěříš, že žena může být současně vzdělaná moudrá, inteligentní a neuvěřitelně krásná?
Ted'...zrovna minulý týden řekla v televizi miss ČR že ze všeho nejvíc miluje Schopenhauera!

RUDOLF: Protože si myslí, že je mezi mužským a nohama! (chechtá se)

WILMA: Ty nechutnej hnuse!

RUDOLF: Ty emancipovaná feministická krávo!

WILMA: Zpátečnickej Buvole! Zabiju tě!

RUDOLF: Co? Já tebe zabiju!

(opět jdou proti sobě a zarazí se zvednutou napřaženou pěstí....po vteřině se vrhnou jeden druhému s pláčem do náruče...)

WILMA: Rudolfku!

RUDOLF: Wilmuško!

WILMA: Cožpak to nikdy neskončí, ten věčný spor? Miláčku!

RUDOLF: Jsem s toho nešťastný stejně jako ty! Co s tím? Když jsme každý jiný!

WILMA: A přitom se tak milujeme! Umřela bych Rudolfku bez tebe!

RUDOLF: Zkusíme to ještě znovu a znovu! Nepřestaneme usilovat o manželskou a rodinnou harmonii!

WILMA: Musí se to podařit Rudolfku! Odstraníme všechno, co nás rozděluje!

Všechno, co by mohlo zavdat příčinu k neshodám! K nesmyslné roztržce!

RUDOLF: Máš pravdu Wilmuško! Měli jsme to udělat hned a byl by pokoj!

(Jde k telefonu a vytáčí číslo....)

To jste vy manuále? Tady Int'ouš, můžete se vrátit, je tu pro vás práce!

(položí sluchátko) A je to! Mne si ruce. Miláčku!

WILMA: Zlato! Lásko! (vrhnou se do náruče jeden druhému)

RUDOLF: Už se to nestane! Kdyby kdokoli přišel, kdyby se cokoli stalo!

WILMA: Půjdeme příkladem Rudolfku! Jak to dělají ti druzí? Jak to řeší?

RUDOLF: Jak? No rozvádějí se!

WILMA: Proč? Aby si vzali stejný pitomce jako měli předtím?

(ozve se zat'ukání a vejde stěhovák.....)

STĚHOVÁK: (posměšně) Rozvod co? Normálka! Akorát trochu brzo! Vy jste to vzali hopem! Většinou se vracím po roce...po dvou....

WILMA: Omyl primitive! Díváš se na zamilovaný manželský pár!

RUDOLF: Všechno vystěhujte! Pryč! Pryč se vším co by mohlo Wilmušku rozčítit!

STĚHOVÁK: Že jsi opilý intelektuále vid'?

WILMA: Nebud' drzá lopato! A nezneužívej demokracie a toho, že nemusíš na vojnu, kde bys zkrotnul!
Manžel to myslí vážně! Všechno pryč! Úplně všechno!

STĚHOVÁK: (ťuká si na čelo ale začne beze slova všechno sundávat ze zdi....)

RUDOLF: Ano! Na skládku! A potom se vraťte a zazděte okno a dveře!

WILMA: No jasně! A zvenku! Co bychom tu s vámi dělali! Vid' miláčku!
My tady budeme šťastni!

RUDOLF: A odpojte ústřední topení a ustříhněte telefon!(K Wilmě) Lásko!

WILMA: A dole urážte plynoměr! (K Rudolfovi) Miláčku!
No...padám padám soudruh vojín! Nečumím a makám! Dělam co mě živí

(oba se tomu srdečně smějí)

RUDOLF: A nekoukejte takhle na mojí manželku! Máte úplně zvrhlý pohled!

WILMA: Ano! Chlípny pohled vilného primitiva toužícího po netradičním sexu!

(stěhovák si ťuká do hlavy a bez reakce pokračuje ve vyklízení)
(Wilma i Rudolf jdou na forbínu a oslovují diváky)

WILMA: Nebudete litovat, že jste přišli! Uvidíte jak to udělat aby se dva lidé milovali celý život! My jsme to s Rudolfkem vyřešili!

RUDOLF: Oprostit se od všeho! Žádné věci! Žádný problém!

WILMA: Žádné myšlenky! Žádný problém!

RUDOLF: Žádné mluvení! Žádný problém!
Nebo snad znáte jiné řešení? No? Ven s tím!

(sejde mezi diváky....najde si manželskou dvojici....)

To je váš manžel milostivá? Štve vás někdy, že by jste ho nejradši
Zabila? No....nestyďte se! Tak mi to pošeptejte...(nakloní se k ní)
(směrem k Wilmě...) No jasně zabila! Já to věděl!

(Wilma už je též mezi diváky na druhé straně)

WILMA: A co vy? To je vaše manželka pane? Jaké ráčí být vaše křestní jméno?
To je tvoje manželka Toníku? Řekni nám tady všem, ale naprosto
Upřímně, jsou chvíle, že bys jí nejradši přerazil? No....tak mi to pošeptej
(naklání se k němu) No jasně! Já to věděla! Přerazil!
Nestyď se za to Toníku! Tady je vás víc! Že? (obrací se do sálu)

RUDOLF: Tohle je krásný zamilovaný pár! (vybere si co nejstarší)
Jo! Vy jste ještě milenci! No to teprve přijde! To vás čeká a nemine!
(naklání se k muži) Že bys jí zabil někdy už teď? Jasně! Rozumím vám!

(Na jevišti už zůstala jenom postel.....)

STĚHOVÁK: Co povlečení?

WILMA: To snad né...co myslíš Rudolfku.....?

RUDOLF: (rezolutně) Žádný takový! Všechno pryč! Rozčílí tě Wilmuško barva, nebo mě že
Je to přeškrobený a máme zase po pohodě a po sexu!

(Stěhovák sundá povlečení a bezradně stojí.....)

WILMA: No, co koukáte! Prasáku!

RUDOLF: Přivažte manželku k posteli, aby už nemohla cuknout, kdyby jí něco, ale snad už né! Vždyť je všechno pryč! A jemně! Něžně! Ať jí to neřeže!

(stěhovák přivazuje Wilmu oběma rukama i nohama zeširoka rozevřenými...)

WILMA: Rudolfku! Vezmi si Viagru, nebo radši dvě, abys už neměl sílu cuknout
Kdyby tě něco rozlobilo....

RUDOLF: A zavaž mojí milovaný manželce oči, aby jí něco nerozlobilo!
A pusu taky! Jemně!

(leze láskyplně na postel k přivázané Wilmě

A mě taky manuále! I pusu i oči! Ach Wilmuško to bude nádhera?
Už se nemohu dočkat! Těšíš se lásko?

(Wilma sebou souhlasně hází a hýká)

(k stěhovákovi) A zhasni! Ještě se oba trochu stydíme, vid' Wilmuško?
(hází se a hýká)

(stěhovák ho taky přiváže a jde na forbínu....zatáhne se opona)

STĚHOVÁK: Magoři! Kdybych byl ten úchylák, jak ze mě dělali, mohl jsem si teď užít
s oběma kolikrát bych chtěl!

Ale díky! Doma mi to stačí! I když....něco z toho by možná pomohlo...

(prohlíží si krabičku s Viagrou....čte...:

Po ročním manželství jednu denně....po dvouletém dvě...ach co!
(Nasype si celou lahvičku do pusy)

(Wilma s Rudolfům sebou hází a hýkají)

(znovu stěhovák nakoukne...prodělává vnitřní boj s pokušením...)

STĚHOVÁK: Takovouhle šanci už nikdy nemusím mít! užít si s krásnou ženskou a
zkusit jaký to je s krásným chlapem.....???

Co kdyby se to dozvěděli děti.....co by si o tátovi pomysleli....???

Ale proč by se to měly dozvědět?....(drbe se na hlavě....)

(K divákům) Chce jít někdo se mnou? Svázal jsem je pevně! Nikdo.....?

(náhle se rozhodne) Jenom na chvíli!

(Začne si rozepínat kalhoty a zmizí za oponou.....)

(Tichá hudba z pásku - ,, Manželství je zázrak ,, do toho výkřiky nevole, odporu a zhnusení – protesty – nekonkrétní.....

Přes to nahlas jasně a čitelně verše:

Mrháním sil v tmách hanby pustošivé
je chtíč, když rve co chtěl a dokud chce to!
Zná jenom krev a zrady sliby křivé
surovec, vrah a lhář a sketa je to!

Hnusí se nám, jak poskytne nám slast!
Jak máme to, co zoufale jsme chtěli
hned nepřičetně zoufáme si zas
jak jsme mu blázni takhle naletěli!

Blázni, když chcem to – blázni, když to máme!
Šílíme předtím – potom též!
Po slasti smutek, však to všichni znáte!
Z příslibu blaha – bláhová je lež!

To všechno každý ví!
Však nikdo neví, jak peklu uniknout

KDYŽ ČÍHÁ V NEBI!

K O N E C

Tichá hudba a zvuky toho co se odehrává za oponou provází diváky po celou dobu kdy opouštějí sál.

K O N E C

(Hudba - otevírá se opona - Wilma a Rudolf – děkovačka)